

споредъ прищевките си количеството на златитѣ и сребарни пари, било е невъзможно. И тъй ако количеството на златото и среброто и да не са е уголъмявало по тѣжина, за това при съчението имъ пушали сѫ ги много по скажи отъ колкото тѣ струвѣтъ при купуванието имъ на парче: 100 др. сребро, да кажемъ струва 200 гр., а отъ него е насъчено 300 или 400 грошове. Твой въ Русия правили до времето на Петра Великий, когато тамъ йошче не са занимавали съ рударство: земали сѫ тѣ отъ Нѣмцитѣ или Англичаните златни монети за 1000 рубли, а подиръ сѫ ги изново насичали, и сѫ правили 2000 рубли. Разбира са, че отъ това цѣната на парите става два пъти по доля, а цѣната на стоките са подига. Прѣди 200 год. захванали и въ Русия да съкѫтъ медни (бакхрени) пари. Насъкли ги много, и — лошаво достоинство, т. е. по ефтели отъ медта, която са продава съ кантаръ; да правїжте такива пари, докарвало голѣма печалба, за това поѣвили са много лжжливи (калпави) пари; по тѣзи причини медните пари твой поефтенели, щото това което струвало 1 руб. сребарни пари продавало са за 13 руб. медни пари, — значи, въ отношение кѫмъ медните пари стоките са подигнали 13 пъти повѣче.

Това нѣщо сега тамъ не може стана защото мѣдните и сребарни пари сега служатъ само за да купувами дребни нѣща; ако нѣкой би поискалъ да заплати голѣмъ джлгъ съ мѣдви пари, то може и да не ги приемнешь, защото по закона само малко сумми могатъ задлжително да са заплащатъ съ мѣдни и сребарни пари. Законна монета въ Русия е сребарната рубла, и сичките смѣтки ставатъ съ рубли, но сребарни рубли досущъ нѣма въ употребление. А златитѣ монети — полуимпериали и империали — минуватъ споредъ тѣжината си и само хазната ги приема съ такава цѣна, каквато е назначена, а тѣрковците на опредѣлената цѣна не обрѫжатъ вниман-